

Titel: Anke til Højesteret.

Citation: "Anke til Højesteret.", i *1913/1914: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r24-shoot-chptrd1e10404/facsimile.pdf> (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: 1913/1914: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel 36.

Anke til Højesteret.

§ 394.

Domme, afsagte i første Instans af en Landsret kunne, med den i § 229 indeholdte Undtagelse, overensstemmende med nedenstaaende Regler af Parterne paaankes til Højesteret. I Forbindelse med Dommen kan Anken omfatte den forudgaaende Behandling og de under denne faldne Afgørelser, for saa vidt Anke ikke særlig er udelukket.

Anke kan iværksættes til Forandring, Ophævelse eller Hjemvisning, hvorimod Anke alene til Stadfæstelse ikke kan finde Sted. Heller ikke kan Anke iværksættes alene til Forandring af Dommens Bestemmelser om Sagsomkostninger og procesuelle Straffe. Dog kan Justitsministeren tillade, at deslige Bestemmelser særskilt paaankes af Parterne, naar Afgørelse med Hensyn til disse Punkter er uafhængig af Sagens Udfald, eller af Trediemand, hvem Omkostninger eller Straf er paalagt eller Salær tilkendt eller frakendt.

§ 395.

Anke kan iværksættes fra begge Parters Side, men de tvende Anker blive da at forene til samtidig Forhandling, jvf. § 286. 1ste Stykke.

Udtrykkelig eller stiltiende Afkald paa Anke kan ikke gyldig gives, forinden den Retsafgørelse, om hvis Paaanke der er Tale, er truffen.

§ 396.

Edsdomme og Afgørelser i Henhold til § 295 af enkelte Spørgsmaal eller Dele af Sagen kunne først paaankes, naar den endelige Dom er afsagt.

§ 397.

Ankefristen er 8 Uger fra Dommens Afsigelse at regne. Anken kan dog undtagelsesvis tillades af Justitsministeren indtil et Aar efter Dommens Afsigelse, naar der foreligger tilstrækkelig Grund til at afvige fra den almindelige Regel om Ankefristen.

§ 398.

Inden Ankefristens Udløb eller inden 4 Uger, efter at den i § 397 ommeldte Tilladelse til Anke er meddelt, skal Appellanten indlevere Ankestævning paa Rettens Kontor til Sagens Berømmelse overensstemmende med de i § 338 fastsatte Regler. Begæres Sagen berømmet til et overdrevent fjernt Tidspunkt, skal Justitssekretæren forelægge Rettens Formand Spørgsmaalet til Afgørelse.

Ankestævningen skal indeholde en fuldstændig og tydelig Angivelse af Ankegrunden og den Paastand, der agtes nedlagt.

Om Varslet gælde de i § 339 fastsatte Regler med fornøden Lempelse, dog saaledes at det ikke maa være kortere end 4 Uger.

§ 399.

Hæves eller afvises en i rette Tid, jvf. §§ 397 og 398 indanket Sag, skal det, uanset at Ankefristen imidlertid maatte være udløben, være Parten tilladt at indanke

Sagen paa ny, naar ny Stævning indgives paa Rettens Kontor til Sagens Berømmelse inden 14 Dage fra det Retsmøde, hvor Sagen blev hævet eller afvist. Denne Ret kan kun benyttes een Gang.

§ 400.

Paa den berammede Tøgtedag skal Appellanten møde og fremlægge Ankestævningen. Undlader han dette, afvises Sagen, og der tilkendes den Indstævnte, der har givet forgæves Møde, Sagsomkostninger. Samme Virkning har Appellantens Udeblivelse eller Undladelse af at foretage de til Sagens Fortsættelse hørende Skridt ved senere Retsmøder, saafremt Domsforhandlingen ikke er berammet, eller ved selve Domsforhandlingen.

§ 401.

Udebliver Indstævnte, skønt lovlig varslat, og Appellanten begærer Sagen fremmet, udgaar den til skriftlig Behandling.

Appellanten kan dog i Stedet herfor begære Sagen udsat og skal da lade forkynde en Udskrift af det i Retsmødet forefaldne for Modparten med et af Retten fastsat Varsel.

Ovenstaaende Bestemmelser komme ogsaa til Anvendelse, naar Indstævnte udebliver i et senere Retsmøde, uden at have afgivet noget Svar i Sagen, eller udebliver ved Domsforhandlingen, i hvilket sidste Tilfælde derhos det, som han allerede maatte have fremført for Højesteret, lades ude af Betragtning. At Indstævnte, efter at have svaret i Sagen, udebliver i andre Retsmøder end det, hvori Domsforhandlingen finder Sted, berettiger ikke til at anvende Bestemmelsen i nærværende Paragrafs 1ste Stykke og afskærer ikke Indstævnte fra senere at møde i Sagen.

§ 402.

Møder Indstævnte uden at rejse Indsigelse, optages Sagen efter Begæring til Domsafsigelse.

§ 403.

Vil Indstævnte fremsætte Formalitetsindvendinger mod Ankesagen, eller ønsker han, uden selv at passanke, Dommen forandret eller ophævet, skal han i det nævnte første Retsmøde fremlægge en skriftlig Angivelse af bemeldte Indvendinger eller af sine Ankegrunde samt den Paastand, som han agter at nedlægge. Ønsker Indstævnte blot Dommen stadfæstet, er det tilstrækkeligt, at han mundtlig erklærer dette.

Naar Indstævnte har afgivet sit Svar, tager Retten efter Appellantens Begæring Bestemmelse om Tiden for Domsforhandlingen — der dog ikke uden begge Parters Samtykke maa ansættes tidligere end 4 Uger efter Retsmødet — for saa vidt der ikke ifølge Sagens Beskaffenhed efter eller uden Opfordring fra Parternes Side findes Anledning til at bestemme, at den skal forhandles skriftlig.

§ 404.

Paastande eller Anbringender, der ligge udenfor den ved Landsretten stedfundne Procedure, kunne ikke fremsættes uden Modpartens Samtykke; dog kan Retten tilstede deres Fremsættelse, naar det findes undskyldeligt, at de ikke tidligere ere fremkomne, og deres Afskærelse vilde medføre et uforholdsmæssigt Tab for Parten.

§ 405.

Den, der ønsker at opnaa den i § 404 ommeldte Tilladelse, maa i en Paa-tegning paa Stævningen eller den i § 403 omtalte skriftlige Angivelse meddele, hvad han agter at begære Tilladelse til at fremføre, samt de formentlig derfor talende Om-stændigheder, og Retten bringer da Spørgsmaalet om Tilladelsens Meddelelse til Af-gørelse i det første eller, om fornødent, et senere berammet Retsmøde, efter at Par-terne have udtalt sig.

Vil en Part uden at have iagttaget den anførte Fremgangsmaade søge at opnaa bemeldte Tilladelse, maa han snarest muligt til Retten indgive et skriftligt, be-grundet Andragende, der tillige maa indeholde Oplysning om Grunden til, at An-dragendet ikke er fremkommet tidligere. Finder Retten tilstrækkelig Undskyldning herfor, ansættes et Retsmøde, saafremt dette kan finde Sted inden Domsforhandlingen, og Andrageren har da med et af Retten fastsat Varsel at give Modparten Meddelelse om dette Retsmøde og dets Genstand. Udebliver Andrageren, bortfalder hans Andragende; udebliver Modparten, anses de i Andragendet paaberaabte Grunde for beviste.

Meddelelser Retten Tilladelsen, tilstaaes der paa Begæring enhver af Parterne den fornødne Tid til at varetage sit Tarev i den Aaledning, ligesom en berammet Domsforhandling, om fornødent, udsættes. Saafremt en begært Skriftveksling skønnes at være nødvendig, fastsætter Retten Fristen for Processkrifternes Meddelelse og be-rammer et nyt Retsmøde, hvorhos de i §§ 347, 348 og 349 givne Regler komme til Anvendelse.

Fremkomme ny Paastande eller Anbringender først under Domsforhandlingen, og finder Retten i Overensstemmelse med de foranstaaende Grundsætninger, at deres Fremførelse bør tilstedes, bestemmer den det fornødne i Lighed med de i § 366 givne Regler.

§ 406.

Ny Beviser kunne fremføres for Højesteret med Modpartens Samtykke, eller naar der samtidig med Forkyndelsen af Stævningen eller Fremlæggelsen af den i § 403 omtalte skriftlige Angivelse er givet Modparten skriftlig Meddelelse om, af hvilken Art de ny Beviser ere, og hvad derved forventes bevist. Foreligger der tilstrækkelig Undskyldning for, at den nævnte Meddelelse ikke er givet som anført, kan Retten tilstede, at den fremkommer paa et senere Trin af Sagen, i hvilken Henseende til-svarende Regler til de i § 405 givne komme til Anvendelse. Modparten kan i øvrigt frafalde den omhandlede Meddelelse.

§ 407.

Naar Omstændighederne tale derfor, kan Højesteret tillade, at enkelte Punkter eller Dele af Sagen, som ikke have foreligget for eller ikke ere paakendte af Lands-retten, indbringes for Højesteret. Med Hensyn til Opnaaselsen af saadan Tilladelse komme tilsvarende Regler til de i § 405 givne til Anvendelse.

§ 408.

I det første Retsmøde har Retten, for saa vidt den ikke anser det for hen-sigtsmæssigt at udsætte Afgørelsen til et senere Møde, efter Begæring, og efter at der i Retsmødet har været givet Parterne Lejlighed til at udtale sig, at træffe Be-

stemmelse om Afhørelse af ny eller gentagen Afhørelse af tidligere førte Vidner, jvf. §§ 171 og 172, Syns- eller Skønsmænd, jvf. § 202, eller Afhørelse af Parterne efter § 302, om en stig Afhøring skal finde Sted, inden Bestemmelse tages om Vidners Afhøring, jvf. § 352, om det skal paalægges Modparten eller Trediemand at fremkomme med Dokumenter m. m. Deslige Bestemmelser kunne ogsaa senere træffes af Retten i eller udenfor et Retsmøde, og hvis det, naar Begæring om at erholde en saadan Bestemmelse fremkommer, findes hensigtsmæssigt, kan Retten kræve Modpartens mundtlige eller skriftlige Udtalelser om Spørgsmaalet.

Parterne kunne ikke fordrø nogen foreløbig eller særskilt forudgaaende Bestemmelse af Retten om Bevisbyrdens Fordeling.

§ 409.

Skal Vidneførsel o. desl. finde Sted, kan Retten, hvor det findes at være af særlig Betydning for Sagens Oplysning, bestemme, at Afhørelsen skal foretages under Domsforhandlingen, jvf. med Hensyn til Parter § 302, 6te Stykke.

I andre Tilfælde foregaar Vidneførsel og Afhørelse af Parter ved Underretten paa Vidnets eller Partens Hjemsted og Syns- eller Skønsforretninger ved den i § 354 nævnte Underret. Ved saadan Bevisoptagelse finde Reglerne i § 353, 2det og 3die Stykke, og §§ 356—58 tilsvarende Anvendelse.

§ 410.

Skulle Vidner o. desl. i Henhold til en af Højesteret i Medfør af § 408 truffen Bestemmelse føres for den dømmende Ret, skal der mindst 3 Dage forud gives Modparten Meddelelse om deres Navn, Stilling og Bopæl samt om, hvad der ved dem agtes bevist, for saa vidt han ikke allerede under Sagen har erholdt fornøden Kundskab herom.

Reglerne i §§ 357—358 og § 370 finde tilsvarende Anvendelse. Udmeldelse af ny Syns- eller Skønsmænd sker, naar Mændene skulle møde for Højesteret, ved Rettens Formand.

De ny Dokumenter, som en Part vil paaberaabe sig, skulle mindst 14 Dage før Domsforhandlingen afgives til Modparten enten i Original eller i Genpart, og i sidste Fald skal Originalen samtidig henlægges til Eftersyn for Modparten paa Rettens Kontor.

Beviser, med Hensyn til hvilke de foranstaaende Regler ikke ere iagttagne, skulle efter Paastand lades ude af Betragtning, medmindre Retten tilsteder deres Bebyggelse i Overensstemmelse med de i § 366 givne Regler.

§ 411.

Om processuelle Meddelelser gælde de i § 350 givne Regler.

Om Udsættelse af Domsforhandlingen komme de i § 362 foreskrevne Regler til Anvendelse.

Afgørelser, som blive at træffe af Højesteret inden Domsforhandlingen, kunne i det Omfang, Retten bestemmer, træffes af et Udvalg, bestaaende af 3 af Rettens Medlemmer. Udvalgets Sammensætning bestemmes af Formanden efter Forhandling med Rettens Medlemmer.

§ 412.

Ved Domsforhandlingen skulle Formalitetsindsigelser mod Ankesagen behandles før selve denne og særskilt paakendes, medmindre Retten bestemmer, at de alle eller

nogle af dem skulle forhandles i Forbindelse med Realiteten. Bestemmelsen i § 343, 3die Stykke, gælder ogsaa ved Højesteret.

Domsforhandlingen indledes ved, at Appellanten fremstaar og lader Ankestævningen og den paaankede Afgørelse oplæse. Forhandlingernes Gang foregaar efter den hidtil brugte Ordning. Dog kan Retten vedtage eller tilstede Afvigelser, som findes formaalstjenlige. I øvrigt gælde de i §§ 364, 367 og 371 fastsatte Regler med de Lempelser, Retten i de enkelte Sager bestemmer.

§ 413.

Paastand om den indankede Afgørelses Forandring eller Ophævelse eller om Sagens Hjemvisning kan nedlægges ikke blot af den, der har udtaget Ankestævningen, men ogsaa af Modparten, jvf. §§ 403 ff.

Klager over Behandlingen ved Landsretten, som efter Sagens Stilling ved Højesteret ere uden nogen reel Betydning for vedkommende Part, kunne af Højesteret lades ude af Betragtning.

§ 414.

Naar Sagens Forhandling er afsluttet, afsiges Dom snarest muligt. Domsforhandling i en ny Sag maa ikke finde Sted, forinden Dommen i den optagne Sag er vedtagen.

§ 415.

Naar skriftlig Behandling finder Sted paa Grund af Sagens Beskaffenhed, jvf. § 403, forhandles Sagen ved skriftlige Indlæg, ikke over to fra hver Side, som veksles mellem Parterne og afgives til Retten i Forbindelse med Sagens Dokumenter inden de Frister, som Formanden bestemmer.

Har Bevisførelse fundet Sted, kan enhver af Parterne i dertil berammede Retsmøder fremlægge et skriftligt Indlæg.

Udgaar en Sag til skriftlig Behandling paa Grund af Indstævntes Udeblivelse, har Appellanten inden en fastsat Frist at aflevere et skriftligt Indlæg tilligemed Sagens Dokumenter, derunder fuldstændig Beskrivelse af det for Landsretten passerede. Oplyses det, inden Sagen er paakendt, at Indstævntes Udeblivelse ikke kan lægges ham til Last som en Forsømmelse, kan Højesteret reassumere Sagen.

Mundtlig Domsforhandling finder ikke Sted i disse Sager.

Ere Vidner indkaldte for Højesteret, jvf. § 409, og de have givet Møde, kan Højesteret bestemme, at de, inden Sagen udgaar til skriftlig Behandling, skulle afhøres, efterat Appellanten har fremstillet Sagens Omstændigheder. I øvrigt ske Vidners Førelse, Syns- eller Skønsforretningers Optagelse og Parters Afhøring for Underret, jvf. § 409, medmindre Højesteret bestemmer, at den skal ske for et af Rettens Medlemmer.

Ved skriftlig Behandling finde i øvrigt de almindelige Regler om Højesterets-proceduren Anvendelse med de fornødne Lempelser.

§ 416.

Naar Højesterets Dom gaar ud paa Hjemvisning, kan enhver af Parterne henvende sig til den Underret, der har ledet Sagens Forberedelse for Landsretten med en Udskrift af Dommen og begære et Retsmøde berammet, hvortil han da har at indkalde Modparten med et af vedkommende Underretsdommer fastsat Varsel. Sagen fremmes derefter i Overensstemmelse med de almindelige Regler.

Kapitel 37.

Kære til Højesteret.

§ 417.

Overfor Kendelser og andre Beslutninger af en Landsret, som ikke — eller dog ikke for Tiden — kunne gøres til Genstand for Anke i Medfør af Bestemmelserne i § 394, kan, for saa vidt det modsatte ikke særlig er bestemt, enhver, overfor hvem Beslutningen indeholder en Afgørelse, rejse Kæremaal til Højesteret overensstemmende med de nedenstaaende Regler. Overfor Domme kan Kæremaal kun rejses i det i § 229 nævnte Tilfælde.

Er en Beslutning bleven paakendt af Højesteret ifølge Kæremaal, kan den ikke senere paankes, og saa længe Kære over en Beslutning er svævende, kan denne ikke paankes.

§ 418.

Kære iværksættes ved til den Landsret, hvis Handling eller Afgørelse man vil paakøre, at indgive en skriftlig Fremstilling af Kæregunden og den Paastand, som i den Anledning gøres. Af Fremstillingen skal Genpart meddeles Modparten. Vidner, Syns- og Skønsmand, der have mødt under Domsforhandling, kunne fremsætte deres Kære mundtlig til Retsbogen.

Kæremaalet kan støttes paa ny faktiske Anbringender og Beviser.

§ 419.

For saa vidt Landsretten ikke i Medfør af § 177, § 207 eller § 222 forandrer sin Afgørelse, indsender den inden Udløbet af en Uge Kæreskriftet eller Udskrift af Retsbogen samt af den paaklagede Kendelse og øvrige fornødne Aktstykker til Højesteret, hvorhos Retten kan vedføje sin egen Erklæring. Om den stedfundne Indsendelse gives der straks begge Parter Meddelelse.

§ 420.

I Løbet af en Uge fra denne Meddelelse have begge Parter Adgang til at indsende skriftlige Udtalelser til Højesteret. Senere indsendte Udtalelser ere ikke udelukkede fra at tages i Betragtning, naar de indkomme, inden Afgørelse har fundet Sted. I øvrigt kan Højesteret efter sit Skøn af egen Drift indhente Oplysninger eller Erklæringer fra Landsretten eller Parterne.

§ 421.

Paa det indkomne skriftlige Grundlag træffer Højesteret snarest muligt Afgørelse ved Kendelse. Naar særlige Grunde tale derfor, kan Højesteret dog af egen Drift eller efter en Parts Begæring anordne mundtlig Forhandling og til den Hensigt opfordre Parterne til at give Møde. Udebliver i saa Fald den, der kærer, afvises Kæremaalet, hvorimod Modpartens Udeblivelse ikke har nogen særlig Virkning.

Kæremaal kunne forhandles for og afgøres af et saadant Udvalg, som bestemt i § 411.

§ 422.

Hvor denne Lov ikke bestemmer andet, er Kærefristen 2 Uger, efter at Afgørelsen er truffen. Justitsministeren kan, naar Omstændighederne tale derfor, senere